

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg forstår ikke helt, at hr. Frank Aaen siger, at Enhedslisten ikke vil være med til et forlig bag lukkede døre.

Jeg kender da næsten ikke nogen, der har været så ivrige efter at lave forlig bag lukkede døre som Enhedslisten og især i det sidste halve års tid. Jeg mener, da vi forhandlede pakken om de små grønne afgifter, må jeg da sige, at Enhedslisten opererede ganske, ganske aktivt bag de lukkede døre.

I forbindelse med de grønne afgifter i det hele taget opererede man ganske, ganske aktivt bag de lukkede døre. Der var i hvert fald ingen, der vidste, at man gik inden om os. Jeg må sige, at det kom meget bag på os, da Enhedslisten lige pludselig havde overhalet os højre om. Det var offentligheden overhovedet ikke orienteret om på det tidspunkt, så jeg må sige, at i den forstand har Enhedslisten da udvist en vældig pragmatisme her i Folketinget og har accepteret, at forhandlinger altså faktisk foregår bag lukkede døre.

Så er der spørgsmålet om finansloven. Det er bare sådan, at en finanslov har mange konti, sådan er en finanslov skruet sammen, og man bliver nødt til at stemme ja eller nej til sidst. Der er ikke så meget at gøre dér. Er problemet det, at når det gælder store ting, vil Enhedslisten ikke være med, men kun til de meget, meget, meget, meget, meget små ting? Problemet er jo så igen, at man selv siger, at man vil have gennemført en aktiv miljø- og beskæftigelsespolitik, der som hovedelement indebærer, at dagpengene gøres aktive. Men det kommer jo ind i en finanslov, og meget af den økonomiske politik, som Enhedslisten står for, og som vi står for, er en del af finansloven. Virkeligheden er rent faktisk sådan, at man altså forhandler ud fra, at der til sidst skal indgås et forlig.

Så er det bare, jeg spørger Enhedslisten: Hvis nu Enhedslisten og SF får al deres politik gennemført, vil Enhedslisten så alligevel stemme nej til finansloven? Det må forstås sådan. Jeg kan ikke forstå det anderledes, og hvis det er synspunktet, må jeg tilstå, at vi altså ikke kan stemme for dette dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu oplevede vi, at hr. Torben Lund gjorde et behjertet forsøg på at forklare regeringspartierne, i hvert fald Socialdemokratiets, position

vedrørende Vestunionen. Så kom hr. Melchior herop, og så breder tågerne sig igen over landskabet. Sigtbarheden falder igen til det absolut minimale. For hvad siger hr. Melchior? Han siger, at vi da ganske vist skal møde op og så formentlig i et meget lavt tonefald – hr. Melchior bekræfter – hviske de andre i ørerne, at vi da godt nok har nogle undtagelser, som er vedtaget ved en folkeafstemning af den danske befolkning. Så har vi sagt det, og så begynder man ellers at gå ind i forhandlingerne, hvor man så holder udsalg.

Det var også derfor, jeg tror, det var hr. Engell under debatten gik op og sagde, at han mente, at der lå et positivt signal i de bemærkninger, som hr. Torben Lund var kommet med ved indledningen til denne debat. Det var jo derfor, hr. Engell – nu kan jeg se, at hr. Rechendorff nikker – sagde, at der var tale om en positiv melding. Det var, fordi De Konservative kunne se, at her var tingene ved at glide. Så kommer hr. Torben Lund nu herop for lidt siden og siger, at man altså har det udgangspunkt, at man vil meddele, at sådan har den danske politik været, og så vil man ellers gå ind i nogle forhandlinger, hvor jeg forstod det sådan, at man godt kunne begynde at fravige de danske positioner. Så kunne man godt komme igennem med en traktat, et forhandlingsresultat, som ikke indeholder undtagelserne, som ikke indeholder et dansk nej til f.eks. den fælles mønt, som ikke indeholder et dansk nej til Vestunionen, eller som indeholder nogle af hr. Estrups sindrige modeller til ad bagdøren at få os listet ind i Vestunionen.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Torben Lund fra Socialdemokratiet, at det svar, vi har fået, ikke er tilfredsstillende. Det er ikke tilfredsstillende nok til, at jeg kan gå ud og sige, at jeg er tryk ved, at Socialdemokratiet respekterer resultatet af folkeafstemningen den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Når man lytter til Enhedslisten, kunne man let få det indtryk, at der skal forhandles om de fire danske forbehold på regeringskonferencen i 1996. Det vil jeg gerne dementere, for det skal der ikke. Det er Danmarks forbehold, og de er accepteret af de øvrige EU-lande, så der er ikke mere at komme efter. Vi bestemmer selv, om vi vil have dem, eller om vi ophæver dem, i givet fald ved en folkeafstemning, så jeg tror nok, Enhedslisten forsøger at lede os lidt på afveje i denne debat.